

Visita a Barcelona

El dia 7 d'abril d'enguany, a les 9 del matí, teníem jo i la meva muller el goig de recollir, a l'hotel on s'estaven, el matrimoni Heckmair, Anderl i Trudel, per acompanyar-los a una ràpida visita a la ciutat comtal. Allà se'ns afegí el meu pare, barceloní de tota la vida i bon coneixedor d'alguns dels indrets més genuïns de la ciutat.

Aviat ens trobem endinsant-nos pels seculars carrerons del barri gòtic i contemplant les solemnes pedres de la Catedral, el Palau Reial, el Palau de la Generalitat o de l'Ajuntament. Ens adrecem cap a les Rambles i entrem a la Boqueria que és un dels llocs més interessants per veure. Realment els satisfà la contemplació d'aquell agombolament de parades amb aquell bé de Déu de fruites peixos, carns, verdures i mil productes de la més estimable qualitat, i vertader regal per als sentits dels aimants de la bona taula. Queden meravellats de la gran varietat i la magnífica presentació del conegudíssim mercat.

A mig matí tirem Rambles amunt i de bell nou les parades de flors i ocells atrauen especialment la seva atenció. Aviat comencem a adonar-nos del tarannà dels nostres especials convidats: ella, dona de notable cultura, s'interessa per totes i cadascuna de les singularitats que s'ofereixen als seus ulls; és xerraire i malgrat la dificultat de l'idioma no es cansa de preguntar de manera que la conversa no decau mai. Ell encara és ben bé l'home que va ser capaç, ara fa més de cinquanta anys, de superar per primera vegada la part nod de l'Eiger: tossut, tenaç, feréstec, incansable, poc amic d'aglomeracions, més avesat a les parets fosques i fredes de les muntanyes que als formiguers humans, home a qui, en un moment donat, crida més l'atenció una flor o un colom que la més imponent obra arquitectònica o l'invent més ultimodern o inversemblant.

Al cap de poc som al passeig de Gràcia on ens reatrem davant la casa

Hospital de Sant Pau